

בתי המשפט

עפ 071832/02

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 26/11/2003

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

בעניין: יעקב בן אברהם ואטורי

המערער

ע"י ב"כ עו"ד גב' אלמוגית שטרית

נ ג ד

מדינת ישראל – באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד נח בונה

נוכחים: המערער וב"כ עו"ד גב' שטרית

ב"כ המשיבה עו"ד בונה

1

2

פרוטוקול

3

4

עו"ד גב' שטרית: הגשנו הודעת ערעור מפורטת ואני חוזרת עליה.

5

בעיקרם של דברים הערעור מתבסס על שתי שאלות: ההחלט של בימ"ש שלא לאמץ את המלצת

6

שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם. השניה, מידת העונש שהושת על הנאשם.

7

לגופו של ענין, בימ"ש קמא נקלע לטעות בעובדות ויתכן שזה הבסיס להרשעה.

8

עניינו של כתב האישום, בשפה משפטית מצוחצחת, פריצה למחשב שנמצא בבסיס התוכנה של

9

מרכזת הטלפון בעיתון האשה. כאשר מותקנת מרכזת הטלפון, היא מותקנת כך כשהיא ממוחשבת

10

ויש אפשרות להתקשר מרחוק, יש אפשרות להתקשר מרחוק באמצעות מודם ממחשב אחד

11

למחשב. מדובר בכתב האישום באירוע אחד, חדירה למרכזת טלפון לעיתון האשה. נכון שזה נעשה

12

כשהמערער כבר לא היה עובד בעיתון. נכון שיש פה נסיבות של עבירה, ואינני מקילה ראש בזה

13

ואיני מצדיקה את המעשים. אך יחד עם זאת ניתן להשוות את התיק לתיק של ההקרים, של

14

התייחסו של חדירה למחשבים הדרך רחוקה.

15

המערער הוא אדם שומר מצוות ונקי כפיים. עבד בזמנו בחברת תבל כאחראי שירות לקוחות משם

16

הועבר לחברת גלובקול. הוא הובא לשם ללא ידע טכני. התפקיד שלו היה מתן שירות לקוחות. אני

17

מדגישה ללא ידע טכני. כאשר המערער החליט בסופו של דבר לעזוב את מקום עבודתו בגלוב קום,

18

פתח חברה חדשה, רצה לתת שירות מהבית בתחומים אחרים של גלוב קום, הזמין חבר עבודה

19

מגלוב קום והוא שחדר למחשב. היה לנו ספק מאד גדול כשהצגתי אותו בשלבים הראשונים,

בתי המשפט

עפ 071832/02

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 26/11/2003

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

1 החדירה נעשתה על ידו. אך אין חולק וגם בימ"ש קבע זאת, שמדובר בחדירה בהיסח הדעת, ואם
 2 מנכ"ל גלוב קום אמר שגם בחדירה שהיא התקשרות, יש אפשרות בהיסח הדעת ללחוץ על כפתור
 3 שמגיע למחוק את בסיס הנתונים. הוא אומר שעצם החדירה היה מעשה שטות.
 4 בסיס הנתונים נשאר אצלו ממקום העבודה הקודם. ההבדל בינו לבין הקר, ראשית מהתייחסות
 5 וגרימת הנזק ורקימת המחשבה שלא היתה פה.
 6 אני רוצה לומר, שהמעשה היה מעשה של שטות, טימטום, לא היתה כוונה לגרום נזק.
 7 אכן נגרם נזק, אך השאלה איך צריכה להיעשות ההרתעה.
 8 מפנה לפס"ד ת"פ 3813/99 (בימ"ש שלום י-ם) בענין רפאלי, שאדם עזב את מקום עבודתו וחדר
 9 למחשב החברה, במהלך החדירה מחק את רשימת הפעולות שביצעו בחברה וטישטש את עצם
 10 החדירה שלו למחשב, פעולות הדומות למקרה שלנו, וגם פה מדובר באירוע חד פעמי, וביהמ"ש
 11 גוזר עליו למאסר בפועל של 60 יום שירצה אותם בעבודות שירות.
 12 אני מבקשת, הנושא לא מקרה של הקר, לא מתווכחם ולא מקרה של אדם שמבקש לגרום נזק. הוא
 13 עשה מעשה שטות. לא היה בינו לבין החברה סכסוך. הוא גרם לנזק שבימ"ש קובע שהיתה חדירה
 14 מספר פעמים, דבר שלא הוזכר בכתב האישום. הוא קובע שזה שיתק את מרכזיית העיתון ל- 24
 15 שעות שלא נזכר בכתב האישום.
 16 לגופם של דברים, המערער לא בא על מנת להצדיק את מעשיו. מתוך תסקיר שירות המבחן רואים
 17 תהליך שלם של הלקאה עצמית, לקחו לו את המחשב והוא נכנס לחובות קשים, אשתו עזבה אותו
 18 ולאחר מאמצים רבים חזרו לחיות יחד. הלך לעבוד כשכיר בחברת ביפר. הוא נזקק לסיווג בטחוני
 19 ומחר בבקר ייאלץ לאבד את מקום העבודה אם תהיה לו הרשעה פלילית.
 20 מפנה לפס"ד שאגיד במרוכז.
 21 בימ"ש קמא לא היה חייב לקבל את המלצת שירות המבחן, אך אין ספק שיש לזה חשיבות דווקא
 22 מכיוון שזה המקרה המובהק לשיקום נאשם.
 23 ביהמ"ש העליון אומר במפורש, שמכיוון שמדובר בקבלת שוחד על ידי אדם שהוא עובד ציבור ...
 24 יש תופעות שצריך למגר, אין ספק. אבל אי אפשר לראות את כל העבירות בתוך סל אחד. גם בתוך
 25 עבירות המחשבים צריך לעשות דיפרסנציה שמתחייבת. יש מקרים שיש לשאת את דגל מיגור
 26 התופעה ויש מקרים אחרים. נכון שתמיד מדובר באנשים נרמטיביים, אבל יש מקרים, במיוחד על
 27 רקע נסיבות אישיות מאד מיוחדות, של אדם שעשה שטות שאין לה הסבר וגרם לנזק וצריך לשלם
 28 את המחיר אבל לא להרוס את חייו.
 29

בתי המשפט

עפ 071832/02

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 26/11/2003

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

1 עו"ד בונה: מפנה לעמ' 30 לפרוטוקול בדברים לעונש. גם הנאשם אמר שלא יאומן כמה נזק
 2 טעות קטנה של לחיצה על כפתור אחד יכול לקרות. בעניינינו הנזק, ועצם העובדה שמדובר בעיתון
 3 לאשה, הנזק הוא לא רק בהשבתת המערכת עצמה אלא בפרסום הרב שבמעשה. העובדה שהציבור
 4 ששומע, כפי שכאן עלה על ידי בית המשפט כיצד הוא מושפע מהעובדה של הרובין הודים שנכנסים
 5 למערכות גדולות ולנזקים הגדולים.
 6 בימ, ש קמא התייחס לנקודה לפס"ד קטב, ובמקרה זה השיקולים של האינטרס הציבורי גוברים
 7 על שיקוליו של הנאשם.
 8 איני סבור שיש מקום להתערב לענין העונש. מפנה לע"פ 71227/01 טננבאום. גם פסה"ד שחברתי
 9 התייחסה אליו, אף הוא נוקט בצורך בענישה של מאסר בפועל. בעניינינו, בימ, ש הלך לקראת
 10 המערער והמיר את המאסר בפועל בעבודות שירות.
 11 דווקא לאור השכיחות והקלות הבלתי נסבלת של העבירה, האם אנחנו צריכים לשנות את פסה"ד.
 12 בערעור שהוגש על פסה"ד קבע ביהמ"ש המחוזי, שמקבלים את הערעור במובן זה שהמאסר בפועל
 13 ירוצה בעבודות שירות.

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

בתי המשפט

עפ 071832/02

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 26/11/2003

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

פסק דין

1

2

3 המערער הורשע בבית משפט קמא בביצוע שתי עבירות: חדירה לחומר מחשב שלא כדין, עבירה על
4 סעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"א-1995; וכן שיבוש או הפרעה למחשב או לחומר מחשב, עבירה
5 לפי סעיף 2 לחוק הנ"ל.

6

7 העובדות הרלוונטיות הן כדלקמן: המערער עבד תקופה מסוימת כאחראי על שירות לקוחות
8 בחברת גלוב-קול. מתוקף תפקידו החזיק המערער בביתו מודם שירות של לקוחות שונים. בין
9 היתר של עיתון "לאישה".

10 חברת גלוב-קול סיפקה שירותי תחזוקה למרכזיה של עיתון לאישה. המודם נועד לאפשר לעובדיה
11 להתחבר מרחוק למרכזיה, על מנת לתקן תקלות.

12

13 בתאריך 27.06.99 חדר המערער למרכזיה של העיתון. באותו תאריך כבר לא עבד בגלוב-קול,
14 אולם כרטיס המודם עדיין נותר בידי המערער עשה בו שימוש.

15

16 המערער שינה את בסיס הנתונים של המרכזיה, וגרם בכך לשיתוקה של המרכזיה.

17

18 המרכזיה הינה מערכת ניתוב אלקטרונית דיגיטלית הנשלטת ומבוקרת על ידי מחשבים המבצעים
19 את העיבוד הלוגי של הנתונים.

20 לפיכך, המרכזיה הינה מחשב כהגדרתו בחוק המחשבים, ומכאן העבירות בהן הורשע המערער.

21

22 הרשעתו של המערער התבססה על הודאתו, לאחר שהצדדים הגיעו להסדר טיעון חלקי.

23

24 מכוח הסדר הטיעון נשלח המערער לקבלת תסקיר של שירות המבחן. התביעה הודיעה כבר
25 בישיבה הראשונה שבה הובא ההסדר לידיעת בית המשפט, כי היא תעתור להרשיע את המערער,
26 יהא האמור בתסקיר שירות המבחן אשר יהא.

27

בתי המשפט

עפ 071832/02

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 26/11/2003

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

1 כמו כן הודיעה התביעה, כי היא תעתור להטלת מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, בנוסף
2 למאסר על תנאי וקנס.

3
4 בית משפט קמא קיבל תסקיר של שירות המבחן ביחס למערער, ובסופו של התהליך הרשיע את
5 המערער והטיל עליו 15 חודשי מאסר מהם 4 חודשים לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות,
6 והיתרה על תנאי. כמו כן הוטל על המערער קנס בסך 5,000 ₪.

7
8 הערעור שבפנינו נסוב על שני הרכיבים המרכזיים בהחלטתה של כב' השופטת קמא, קרי:
9 ההחלטה להרשיע את המערער והטלת המאסר לתקופה הנקובה לעיל.

10
11 בהודעת הערעור טוענת ב"כ המערער כי שגה בית משפט קמא כאשר לא נעתר לבקשה לסיים את
12 ההליך ללא הרשעה.

13 לטענתה, שיקולי השיקום במקרה זה צריכים לגבור על כל שיקול אחר. לענין זה מפנה הסניגורית
14 לאמור בתסקיר שירות המבחן.

15 שירות המבחן מציין כי המערער עובד בחברה, שלה קשרים עם משרד הביטחון. עבודתו שם
16 עלולה להיזק שכן הוא זקוק לסיווג בטחוני שההרשעה לא תאפשר אותו.

17 איבוד מקום העבודה יפגע, לדעת שירות המבחן, באופן בלתי הפיך ביכולתו לשקם את חייו.
18 משפחתו של המערער מתפרנסת כרגע אך ורק מעבודתו ותלויה בו, לאחר שאשתו פוטרה
19 מעבודתה, ובנסיבות אלה אין פרופורציה, כך לטענת הסניגורית, בין אינטרס הציבור בהרשעתו
20 לבין הנזק שיגרם לו כתוצאה מהרשעה זו.

21 הסניגורית מפנה בענין זה לפסק הדין המנחה בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3)
22 337.

23
24 הטיעון הנוסף עליו שמה הסניגורית את הדגש הוא אופיה של העבירה. אין מדובר בפריצה
25 מתוככמת למחשב, שזוהי ההשוואה שנעשתה על ידי התביעה. מדובר במעשה שטות של המערער.
26 למערער לא היתה כל כוונה להרוויח מהמעשה שלא לדבר על כוונה לפגוע או להרע לעיתון לאישה.

27

בתי המשפט

עפ 071832/02

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 26/11/2003

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

1 לדבריה רצה המערער, לאחר שעזב את עבודתו בגלוב-קול להתקין לעצמו מסד נתונים חדש
2 במחשב הביתי שרכש.
3 המערער, לדבריה, רצה לתת שירות מהבית בתחומים שקודם עסק בהם, וכך קרה מה שקרה.
4
5 המעשה, כאמור, היה "מעשה של שטות, טמטום, לא היתה כוונה לגרום נזק".
6
7 המדינה שמה את הדגש על הנזק שנגרם בפועל, על קלות ביצוע העבירה ונפיצותה, על כך שניתן
8 פרסום רב למעשה, ומשום כך לדעתה האינטרס הציבורי צריך במקרה זה להכתיב את התוצאה.
9
10 ניכר בהם, בטיעוניה של הסניגורית כי באו מן הלב, ולא רק מן השפה אל החוץ. אנו בחנו בקפידה
11 רבה את דבריה.
12 ולאחר שעשינו זאת לא נוכל להתערב בתוצאה אליה הגיע בית משפט קמא.
13
14 באשר למעשה: הגדרתו של המעשה כמעשה של שטות וטמטום איננה נותנת את התמונה המלאה.
15 המערער חדר למרכזיית העיתון, על פני הדברים, כדי לקדם את האינטרסים שלו.
16
17 בית משפט קמא ציין בהקשר זה, כי זו אינה השוטטות היחידה שביצע לאחר פיטוריו, ולא נראה
18 כי יש מקום להתערב בקביעה זו.
19
20 משך החדירה היה כ-12 דקות, וגם נתון זה עומד בסתירה לטיעון כי מדובר רק במעשה של שטות
21 והיסח דעת.
22 בפועל גרם המערער לנזק של ממש. המערער מחק את בסיס הנתונים שבמרכזיה, וגרם לשיתוקה.
23
24 ועוד בענין המעשה: חומרה אנו רואים בכך שהמערער עשה שימוש בכרטיס שהגיע לידי ממקום
25 עבודתו הקודם. יש במעשה זה משום מעילה באמון הן של מעבידיו לשעבר והן של הלקוחות,
26 במקרה זה עיתון לאישה.
27

בתי המשפט

עפ 071832/02

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 26/11/2003

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

1 המעשה שביצע המערער לא שונה ממי שמחזיק בידו מפתח לדירה או עסק שהגיע אליו עקב
 2 עבודתו, ומנצל אותו כדי לבצע פריצה לאותו מקום ולגנוב רכוש.
 3
 4 לפיכך, איננו יכולים להתייחס בקלות ראש לעצם המעשה.
 5
 6 באשר למערער: תסקיר שירות המבחן הוא אכן תסקיר חיובי. אין מחלוקת כי זוהי הסתבכותו
 7 הראשונה של המערער. המערער איש משפחה והדעת נותנת כי משפחתו תיפגע כלכלית אם יאלץ
 8 המערער לרצות מאסר גם בדרך של עבודות שירות.
 9
 10 המערער הביע חרטה. מקובל עלינו כי הבין את מעשיו וכי אכן מדובר בחריגה באורח חייו שאיננה
 11 מאפיינת את מערכת ערכיו.
 12
 13 נראה לנו עם זאת, כי העונש שהוטל עליו בבית משפט קמא – 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של
 14 עבודות שירות, משקלל נכונה את כל הגורמים הללו ואת הקווים החיוביים והנורמטיביים
 15 שבאישיותו ובאורח תפקודו, לצד הצורך בענישה בעלת היבט של הרתעה כללית.
 16
 17 מקובלת עלינו טענתה של התביעה כי נפיצותה של העבירה והקלות היחסית שבה היא מתבצעת
 18 מחייבים הטלת עונשים של ממש כדי שחדירה למחשבים בווריאציות שונות לא תהפוך לספורט
 19 לאומי, ולמעשה שההתייחסות אליו גובלת לעתים בהערצה, במקום בהוקעה.
 20
 21 התוצאה היא, כי אנו דוחים את הערעור.
 22
 23 אנו קובעים את התיק לדיון בפנינו, לצורך קבלת חוות דעת מעודכנת של הממונה על עבודות
 24 שירות לתאריך 14.01.2004 בשעה 08:30.

25

26

27

בתי המשפט

עפ 071832/02

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 26/11/2003

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

1

2

המזכירות תפנה לממונה על עבודות שירות, על מנת שימציא לנו חוות דעת עדכנית באשר לעבודה אותה יוכל המערער לבצע.

3

4

5

מספר הטלפון הנייד של המערער הוא: 050-235542.

6

7

ניתן היום, א' בכסלו תשס"ד (26 בנובמבר 2003), במעמד הצדדים.

8

י' שיצר, שופטת

ז' המר, שופט

ד' ברלינר, סג"נ

אב"ד

9